

політики, виходячи з конкретних економічних умов, що склалися на цей період на ринку [3, с. 376-388]. Зокрема, на думку Коротенко Н.П., таке втручання не допускається, якщо господарська діяльність не зачіпає передбачених законодавством України прав державних органів щодо здійснення контролю за діяльністю підприємців [4, с. 5]. З такою позицією складно погодитись, адже державне регулювання у сфері підприємництва не можна обмежувати лише контрольними функціями держави.

Література

1. Юридичний журнал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/>.
2. Шевченко Я.М. Проблеми підвищення ефективності цивільного законодавства у сфері цивільно-правових відносин / Я.М. Шевченко // Концепція розвитку законодавства України. – К.: Інститут законодавства Верховної Ради України, 1996. – С. 36-38.
3. Тихомиров Ю.А. Курс адміністративного права и процесса / Ю.А. Тихомиров. – М., 1998. – 798 с.
4. Коротенко Н.П. Порівняльна характеристика ДРЕ в Україні та країнах ЄС. Державне регулювання підприємництва. Розвиток підприємництва / Н.П. Коротенко // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – № 2. – С. 4-13.

Бабій Х. І., ст. гр. ФСГм-11
Письменна Т. В., к.е.н.

УПРАВЛІННЯ РУХОМ ГРОШОВИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

У ринкових умовах діяльність підприємств передбачає безперервний рух грошових активів. Грошові активи зумовлюють активізацію суб'єктів господарювання до самофінансування. Вони наявні на етапах придбання товарів, виробництва продукції, виконання робіт, надання послуг, їх продажу й отримання виручки.

Розглядаючи зміст управління рухом грошових активів, треба зазначити, що воно являє собою систему принципів і методів розробки та реалізації управлінських рішень, пов'язаних з формуванням, розподілом і використанням грошових коштів підприємства й організацією їх обігу. Точніше, це діяльність з управління грошовими потоками підприємства, тобто управління припливом коштів від усіх видів діяльності (позитивні елементи грошового потоку) та відпливом коштів у результаті оплати витрат на здійснення діяльності (від'ємні елементи грошового потоку) [1, с. 79].

Управління грошовими потоками є одним з найважливіших сегментів фінансової роботи на підприємстві, від ефективності організації якого залежать як поточні результати діяльності, так і майбутні темпи розвитку суб'єкта господарювання.

Управління грошовими потоками на підприємстві – це сукупність методів, інструментів і специфічних прийомів цілеспрямованого, неперервного впливу з боку фінансової служби підприємства на процеси акумуляції грошових коштів, їх використання і перерозподілу з метою збалансування його фінансово-господарської діяльності. Головна мета управління грошовими потоками підприємства полягає у забезпеченні їх ефективного функціонування, що передбачає досягнення стану фінансової рівноваги та максимізацію чистого грошового потоку підприємства [2, с. 110].

Об'єктами процесу управління грошовими потоками є вхідні та вихідні грошові потоки суб'єкта господарювання. Суб'єкти даного процесу залежать від етапу управління грошовими потоками (фінансовий відділ, бухгалтерський відділ, відділ внутрішнього контролю) і здійснюють свою діяльність на основі законодавчо-нормативних актів (положення (стандарти) бухгалтерського обліку, Закон України “Про господарські товариства”, Податковий кодекс України тощо).

Першим етапом процесу управління грошовими потоками є їх обслуговування. Суб'єкт господарювання у межах вимог законодавчо-нормативних актів, договорів та інших юридичних документів має здійснювати комплекс управлінських дій – погашати та обслуговувати основну суму боргу, сплачувати обов'язкові платежі у вигляді податків і зборів, регулярно виплачувати дивіденди тощо.

Наступним етапом є синхронізація грошових потоків підприємства. Суб'єкт господарювання в особі фінансового аналітика має узгоджувати вхідні та вихідні грошові потоки за їхніми обсягами і в часі. Даний етап сприяє уникненню дефіциту готівки, формуванню вільного залишку грошових коштів, який можна капіталізувати, що принесе додатковий дохід. Для проведення другого етапу фінансовим аналітикам необхідно володіти повним обсягом інформації щодо форм бухгалтерської звітності, а також розрахунково-касовими документами для розуміння параметрів відповідних потоків грошових коштів і загального фінансового стану підприємства.

Третім етапом є облік грошових потоків за групами класифікації відділом бухгалтерії. Відомості про структуру грошових коштів є найважливішим джерелом інформації щодо фінансового стану та потенціалу суб'єкта господарювання для його топ-менеджменту, інвесторів, аудиторів, клієнтів.

Наступний етап передбачає аналіз динаміки грошових потоків підприємства. На даному етапі необхідно виявити основні недоліки (“вузькі місця”) процесу управління грошовими потоками, які можуть проявитися у дефіциті коштів або несвоєчасності виконання зобов'язань. Також важливою складовою в загальній системі дій даного етапу є аналіз ефективності використання коштів. Проводити даний аналіз можуть як фінансовий директор або фінансові аналітики компанії, так й інвестори.

П'ятим етапом виступає оптимізація параметрів грошових потоків підприємства на основі результатів аналізу попереднього етапу планово-економічним відділом. Основна мета даного етапу полягає у підвищенні ефективності використання грошових коштів, що є найголовнішою ціллю процесу управління ними [3, с. 62].

Таким чином, проходження етапів управління рухом грошових активів підприємства дає змогу підвищити ступінь його фінансової та виробничої гнучкості, а також покращити оперативне управління ним з точки зору збалансованості надходжень і витрачань грошових коштів; збільшити обсяги продажу й оптимізувати затрати за рахунок більших можливостей маневрування ресурсами; підвищити ефективність управління борговими зобов'язаннями та вартістю їх обслуговування; підвищити ліквідність і платоспроможність підприємства.

Література

1. Височіна Л.В. Теоретичні засади управління грошовими активами підприємства / Л.В. Височіна // Вісник НТУ "ХПІ". – 2014. – № 65 (1107). – С. 78-85.
2. Кошельок Г.В. Оцінка якості управління грошовими потоками на підприємстві / Г.В. Кошельок // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2013. – № 1 (48). – С. 108-115.
3. Колодизев О.М. Управління грошовими потоками суб'єктів господарювання на основі методів аналізу ефективності використання фінансових ресурсів / О.М. Колодизев, О.В. Коцюба // Scientific Journal "Science Rise". – 2015. – № 3/3 (8). – С. 56-64.

Балабатько Т. В., ст. гр. ФМО-41
Стефанів І. Ф., к.е.н., доцент

СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Нестабільна ситуація, що склалася в Україні, а також перетворення, що відбуваються в економіці та політиці в цілому, супроводжуються кризовим фінансовим станом для багатьох підприємств. Фінансова безпека вітчизняних підприємств залежить від того, як швидко вони зможуть пристосуватися до мінливих ринкових умов.

В аспекті розвитку питань, пов'язаних з системою управління підприємством, фінансова безпека не часто знаходиться в центрі уваги. Вважається, що ці два поняття є несумісними як в розрізі кінцевої мети, так і методології. Однак, саме зміст завдань, що вирішує стратегічне управління на сучасному етапі розвитку економічних систем, та зростання ризиків у діяльності підприємств, що є наслідком світових фінансово-економічних криз, визначають необхідність виявлення взаємозв'язків між зазначеними поняттями [1].